G110,a
358

S. H. LEAGUE.

ലക്കം ൨൪വ്വ. ജൂലൈ ഫൻ൪൨.

യുവജനമിത്രം

St. Joseph's Apostolic Seminary,
ALWAYE.

ലീഗ്രപുസ്തകങ്ങൾ.

I. ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

		ക.	ണ.	സ
ക.	വി. ജോൺബോസ്കോ.	ക	൦	൦
ഖ.	മനുഷ്യപുത്രൻ.	ക	൦	൦
ന.	സത്യസഭാപ്രവേശം.	ക	൦	൦
ര.	വി. ഫിലിപ്പുനേരി.	൦	൭	൦
ഉ.	തിരുഹൃദയപ്രേഷിത.(വി. മാർഗരറ്റു മേരി.)	൦	൭	൦
ന്യ.	ഫെഡ്റിക്ക് ഓസാനാം.	൦	൭	൦
ഠ.	വനിതാദർശം (വി. എലിസബത്തു്.)	൦	൱	൦
൱.	ഒരു കത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും. ...	൦	൱	൦
ൻ.	ദാമ്പത്യമാതൃക.	൦	ന	൦
ക൦.	വി. സെബസ്ത്യാനോസ്.	൦	ഖ	ന്യ
കക.	ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ. ...	൦	ന	൦
കഖ.	കാർഡിനൽ ന്യൂമൻ	൦	ഖ	ന്യ
കന.	ട്യൂർസിലേ വിശുദ്ധ മനുഷ്യൻ. ...	൦	ക	൦
കര.	ആധുനികശതകത്തിലേ കൊച്ചുമാതൃകകൾ.	൦	ക	൦
കഉ.	ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ.	൦	ഖ	൦
കന്യ.	ഫാദർ ജോസഫ് വാസ്.	൦	ഖ	൦

ആഘോഷപൂർവ്വമായ

"സ്ലീവാപ്പാത."

റവ. ഫാ. ജോസഫ് മാവുങ്കൽ,

(പരിഷ്കരിച്ച 5-ാം പതിപ്പു്)

ഇതിൽ ഓരോ സ്ഥലത്തിന്റേയും ദൂരാദിസാഹചര്യങ്ങളടക്കിയുള്ള ധ്യാനങ്ങളും കേതിജനകമായ ഗീതവും വിശേഷാൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വില കണ നൂപൈ

G-110
St. Antony's Monastery
Alwaye, Travancore,
S. India.
358

"S. H. League." No. 248. July. 1942.

യുവജനമിത്രം (*)

പ്രാരംഭം.

"നിന്റെ യൗവനത്തിൽ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർക്ക" (പ്രസം. ൧൨: ൧). ഒരുവൻ സ്രഷ്ടാവിനെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടതു യൗവനകാലത്താണെന്നു വേദപുസ്തകം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, യൗവനത്തിൽ ദൈവത്തെ ഓർക്കുന്നവൻ, മിക്കവാറും ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അവിടുത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച്, യൗവനകാലത്തു ദൈവത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നവൻ എന്നേയ്ക്കും അവിടുത്തെ വിസ്മരിക്കുവാനാണ് എളുപ്പം. "യൗവനത്തിൽ ശേഖരിക്കാത്തതു വാർദ്ധക്യത്തിൽ എങ്ങനെ നീ കണ്ടെത്തും" (പ്രഭാ: ൨൫: ൬).

മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിലേ സർവ്വപ്രധാനമായ ഘട്ടം യൗവനമാണ്. അതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവന്റെ ഭാവി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. പുരുഷായുസ്സിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിനും അന്തിമഘട്ടത്തിനും, ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും മാഹാത്മ്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു യൗവനംതന്നെ. ആകയാൽ, ഭാവി ശോഭനവും സൗഭാഗ്യപ്രദവും ആകണമെന്ന് അഭിലഷിക്കുന്നവർ, തദനുസരണം യൗവനകാലം നയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "സേച്ഛാനുസാരിയായ ഒരു യുവാവു വാർദ്ധക്യദശയിലും അപ്രകാരംതന്നെ ആയിരിക്കും" (സുഭാ. ൨൨: ൬).

യൗവനം ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തകാലമാണ്. വസന്തകാലത്താണല്ലോ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുന്നതു്. കാര്യം കാരണ

(*) Selections from "A Delightful Guide for Boys and Girls" C. T. S. of India, Trichinopoly.

ത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. "മനുഷ്യൻ എന്തു വിതയ്ക്കുന്നുവോ അതുതന്നെ അവൻ കൊയ്യുന്നു" (ഗാല. ന്നു: ൭). ധാരാളം വിതയ്ക്കുന്നവൻ ധാരാളം കൊയ്തെടുക്കും. അല്പം വിതയ്ക്കുന്നവനു് അല്പമേ ലഭിക്കയുള്ളൂ. വിളവിന്റെ മേന്മ പ്രധാനമായി വിത്തിന്റെ നന്മയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. "യൗവനത്തിൽ ശേഖരിക്കാത്തതു വാർദ്ധക്യത്തിൽ കാണുകയില്ല" എന്ന വാസ്തവത്തിനു് എല്ലാ ശതാബ്ദങ്ങളും സാക്ഷ്യം നല്കുന്നുണ്ടു്.

ജീവിതസമരത്തിൽ ചിലർ പ്രശസ്തവിജയം നേടുമ്പോൾ നാം അവരെ പ്രശംസിക്കുകയും അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ അഭിനന്ദനപാത്രമാകുവാൻ അവർ അർഹരായതു യൗവനത്തിൽ വിജയത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനം അവർ ഉറപ്പിച്ചതു നിമിത്തമാണു്. ഒരു നഗരത്തെ മുഴുവനും മനോഹരവും പ്രകാശമാനവുമാക്കുന്ന വൈദ്യുതദീപങ്ങളുടെ ശക്തി വിദൂരത്തിൽ അജ്ഞാതമായ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഉൽപാദനയന്ത്രത്തിൽനിന്നു വരുന്നതുപോലെ, ഒരുവന്റെ മാഹാത്മ്യം അതു പ്രകാശിതമാകുന്ന രംഗത്തുനിന്നുവളരെ അകലെയൊരിടത്തു് ഉത്ഭവിച്ചതായിരിക്കും. അതിന്റെ രഹസ്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നാം വളരെ പുറകോട്ടുപോകേണ്ടിവരും.

ഏതൊരു യുവാവിനും വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ അഭിലാഷം ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥമാഹാത്മ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഏതൊരുവന്റെയും പ്രവൃത്തിപരിധിയിൽപ്പെട്ടതുതന്നെയാണു്. ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ വിലമതിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആർക്കാണു സാധിക്കാത്തതു്? എന്നാൽ, അതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം, "നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ യൗവനത്തിൽ നീ അനുസ്മരിക്കുക. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയും അവിടുത്തെ പ്രമാണങ്ങൾ കാക്കുകയുംചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യൻ മുഴുവൻ ഇതുതന്നെയാണു്" എന്നു സ്ലോമോൻ ദൈവനിവേശിതനായി പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ അനുസരിക്കുകതന്നെയാണു്.

ഭക്തയായ ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ മുറിയിൽ മനോഹരമായ ര

ണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു—മഹാനായ അലക്സാണ്ടറിന്റേയും പുണ്യവാനായ അലോഷ്യസ് ഗൊൺസാഗായുടേയും. അലക്സാണ്ടർ ഭൂഗോളം കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; അലോഷ്യസാകട്ടെ ഭൂഗോളത്തെ ചവിട്ടിനില്ക്കുന്നു. താൻ ജയിച്ചടക്കിയ ലോകത്താൽ അലക്സാണ്ടർ പരാജിതനാക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ, അലോഷ്യസ് ലോകത്തെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്, അലക്സാണ്ടരുടെ വിജയത്തെ അനേകമടങ്ങു അതിശയിക്കുന്ന ഒരു മഹാ വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. വി. അലോഷ്യസ്, വി. സ്തനിസ്ലാസ്, വി. ആഗ്നസ്, വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ എന്നിവരെപ്പോലെ അനേകസഹസ്രം യുവതീയുവാക്കന്മാർ മുമ്പെന്നതുപോലെ ഇന്നും ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഞാൻ ഒരിക്കൽമാത്രമേ യൗവനത്തെ തരണംചെയ്യുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ അതിനെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. യൗവനം എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത ദൈവത്തിനുതന്നെ അതു ഞാൻ തിരികെ കൊടുക്കും. എന്റെ പ്രഥമസ്നേഹത്തിന്റെ ഏക വിഷയവും സർവ്വാഭിവാഞ്ഛകളുടെയും അന്ത്യലക്ഷ്യവും അവിടുന്നായിരിക്കും. എനിക്കുള്ള ഏക യൗവനത്തെ ദൈവത്തിനു ഞാൻ സമർപ്പിക്കും. 'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കർത്താവേ, നീ എന്റെ ക്ഷമയാകുന്നു. കർത്താവേ, യൗവനംമുതൽ നീ എന്റെ ആശ്രയമാകുന്നു' " (സങ്കീ. ൭൦: ൫).

* * *

ദൈവത്തെ അവിടുത്തെ പ്രതാപത്തെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുകയും, മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു സ്തുതിക്കുകയും, പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുക. സർവ്വപ്രധാനമായി അങ്ങിൽ വിശ്വസിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നു വഞ്ചിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത പരമസത്യമാകുന്നു. അവിടുത്തെ കരുണയും വാഗ്ദാനങ്ങളുമാശ്രയിച്ചു അങ്ങിൽ ശരണപ്പെടുക; അവിടുന്നു പരമനന്മയും ഏറ്റവും സ്നേഹയോഗ്യനുമാകയാൽ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുക.

* * *

"സൂര്യകാന്തി അതിന്റെ മനോഹരമായ പുഷ്പത്തെ സൂര്യനിലേയ്ക്കു തിരിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവികബോധജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു തന്നെത്തന്നെ വശംവദമാക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനെയാണു സൃഷ്ടിയാകുന്ന ഉദ്യാനത്തിലേ ഏറ്റവും സമാകർഷകമായ കുസുമം" (Sir. I. E. Smith).

* * *

ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അതിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ യൗവനമാണ് ഏറ്റവും ആപൽകരമായ ഘട്ടം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യൗവനമാണു സർവ്വപ്രധാനമായി, ശീലങ്ങളും മനോഗതങ്ങളും രൂപം പ്രാപിക്കുന്ന അവസരം. അപ്പോഴാണു സ്വഭാവഗതി ദൃഢമാകുന്നതും ഐഹിക പാരത്രിക സൗഭാഗ്യങ്ങളെ മിക്കവാറും നിർണ്ണയിക്കുന്ന ജീവിതത്തിലേക്കു മനുഷ്യൻ പ്രവേശിക്കുന്നതും." (J. Hawer)

സമയവും നിത്യതയും.

നിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ദിവസവും, നിത്യതയിൽ അതിന്റെ മുദ്രപതിക്കുന്നു. നിത്യതയെ രൂപവൽകരിക്കുന്നതിനാണു സമയം നിനക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. നിത്യകാലങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ദിവസവും നീ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ഒരു ദിവസത്തിന്റെ വിലയറിയണമെങ്കിൽ, നിത്യശിക്ഷയനുഭവിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു് ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കു ഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നു ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി പ്രയത്നിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതായാൽ, അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആ ദിവസംകൊണ്ടു് അയാൾ എത്ര വലിയ സമ്പാദ്യം കരസ്ഥമാക്കുമെന്നു പര്യാലോചിക്കുക. നരകത്തിലേ ഉരിതപൂണ്ണമായ നിത്യതയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേ സൗഭാഗ്യസമ്പന്നമായ നിത്യതയായി അയാൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ക്രൂശിതനായ ആ "നല്ല കള്ളൻ" ഒരൊറ്റദിവസത്തിന്റെ അമൂല്യതയെക്കുറിച്ചു്, ആശ്വാസപ്രദമായ ഒരു പാഠം നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. സർവ്വപ്രധാനമായ ആ ദിവസത്തിൽ അവൻ, വിശ്വാസം, മന

സ്ഥാപം, സ്നേഹം എന്നിവയോടേ, ക്രിസ്തുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു: "നാഥാ, അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്നേയും ഓർക്കേണമേ!" ഇതാ, അത്ഭുതമായ ഒരു വാഗ്ദാനം ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി അവനു ലഭിക്കുന്നു; "ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിലായിരിക്കും."

നിന്റെ നിത്യതയെ അനുദിനം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുക. ഭൗമികജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ വിശ്വസ്തതാപൂർവം വസിച്ചാൽ, നിത്യതയിൽ അവിടുത്തോടൊന്നിച്ചു നീ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കും".

* * *

നമ്മുടെ ജീവിതം തുറന്ന പുസ്തകങ്ങളാണ്. ഓരോദിവസവും ഓരോ പുറം നാം എഴുതുന്നു. ഓരോദിവസത്തെയും കുറിപ്പുകൾ അവസാനവിധിദിവസത്തെ പരിശോധനയ്ക്കായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

* * *

ഭൂതകാലം 'ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം' ഓടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഭാവി അനിശ്ചിതമത്രേ. വർത്തമാനകാലം–അതുമാത്രമാണു നിനക്കു സ്വന്തമായുള്ളതു്; അതിനെ നന്നായി വിനിയോഗിക്കുക.

* * *

സമയം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, ശ്രദ്ധാപൂർവം ആലോചിച്ചു് ഒരു കാര്യപരിപാടി തയ്യാറാക്കി, തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുക.

* * *

നന്മചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവസരം താനേ വന്നുചേരുവാൻ കാത്തിരിക്കാതെ, അവസരം സ്വയമേവ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പഠിക്കുക. അന്യരാൽ പ്രേരിതനാകുവാൻ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ സ്വയം പ്രേരിതനാകുവാൻ അഭ്യസിക്കുക.

* * *

സമരംചെയ്യുന്ന സൈന്യത്തെ അംഗങ്ങളെന്ന നിലയിൽ, ആയുഷ്കാലംമുഴുവൻ യുദ്ധസേവനം ചെയ്യുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പടയാളികളാണു നാം.

ഒന്നാംഭാഗം.

നിന്നെത്തന്നെ അറിയുക.

"ആത്മബഹുമാനം, ആത്മവിജ്ഞാനം, ആത്മസംയമനം, ഇവ മൂന്നുമാത്രമേ മനുഷ്യജീവിതത്തെ പരമമായ പ്രതാപത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയുള്ളൂ." (Lord Tennyson).

ആത്മാവിന്റെ വില.

വിശിഷ്ടവസ്തുക്കൾ വിലമതിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു വസ്തുവിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം വർദ്ധിക്കുന്തോറും വിലയും വർദ്ധിക്കുന്നു. നിന്റെ ആത്മാവിന് എന്തു വിലവരും? ഒരു ലക്ഷം പവനോ? ഇതു് ഒരു വലിയ തുകയാണെങ്കിലും ആത്മാവിന്റെ വിലയോട് അടുക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കോടീശ്വരനും പോലും ഒരു ആത്മാവിന്റെ വിലയ്ക്കുള്ള മുതൽ കാണുകയില്ല.

ലോകത്തിലെ ധനം മുഴുവൻ കൊടുത്താലും ഒരാത്മാവിന്റെ വിലയാകുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവേച്ഛയിൽ നിന്റെ ആത്മാവു് അതിനെക്കാൾ വിലപിടിച്ചതാണു്. വി. പൌലോസിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു് ഇതു വ്യക്തമാകുന്നു. "നിങ്ങളുടെ ശരീരം, ദൈവത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചതായി നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമാകുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിങ്ങൾ വലിയ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കപ്പെട്ടവരാണു്" (ഏ കൊരി. ന്യ: ഏൻ, ൨൦).

ആത്മാവിനുകൊടുത്ത ആ വലിയ വില എന്താകുന്നു? വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്ന മറുപടി കേൾക്കുക: "നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു നശിച്ചുപോകുന്ന വെള്ളിയോ പൊന്നോ കൊണ്ടല്ല; പിന്നെയോ മിശിഹായുടെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടാകുന്നു." (ഏ. പത്രോ. ഏ: ൧൮, ൧൯) "ഒരുവൻ തന്റെ ആത്മാവിനു പകരം എന്തുകൊടുക്കും?" എന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ ചോദിച്ചതിൽ എന്താണു വിസ്മയിപ്പാനുള്ളതു്. അതിനു

വിലയായി അവിടുന്നു തന്റെ രക്തംതന്നെയാണു കൊടുത്തത്.

യുവജനങ്ങളിൽ എത്ര ചുരുക്കംപേർമാത്രമാണു തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ഈ അമൂല്യനിധിയെപ്പറ്റി യഥായോഗ്യം ചിന്തിക്കുന്നതു്! മിക്കവരുടേയും ശ്രദ്ധമുഴുവൻ ശരീരസംരക്ഷണത്തിലാണു്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ദിനചര്യ ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ഏകദേശം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും ഇരുപത്തിനാലു് മണിക്കൂർ അയാൾ ചെലവഴിക്കുന്നതു്:—

ഉറക്കവും വിശ്രമവും	9½	മണിക്കൂർ.
കുളി, ഭോജനശുദ്ധി	1½	,,
ഭക്ഷണം	1½	,,
സ്കൂളിൽ അധ്യയനം	5	,,
ഗൃഹപാഠം	1½	,,
വ്യായാമം-വിനോദം	3	,,
ഒന്നുംചെയ്യാതെ	2	,,

ഈ കാര്യപരിപാടിയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമയമെവിടെ? ആത്മാവിന്റെ കാര്യം തീർത്തും വിസ്മൃതമായിരിക്കുന്നു. എത്ര മടയനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി! ദൈവത്തെയോ സ്വന്തം ആത്മാവിനെയോ കുറിച്ചു് ഒന്നുംചിന്തിക്കാതെ ദിവസംമുഴുവൻ അവൻ ചെലവഴിക്കുന്നു.

തന്റെ സമയത്തിൽ അധികഭാഗവും തന്റെ നായെ പരിചരിക്കുന്നതിനും ലാളിക്കുന്നതിനും വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു യുവതിയോടു് ഒരു വൈദികൻ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ ദിവസത്തിൽ എത്ര മണിക്കൂർ നിങ്ങളുടെ പട്ടിക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നു?" മറുപടി പറയുവാൻ അവൾ മടിക്കുന്നതുകണ്ടു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ചോദിച്ചു: "എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി എത്രസമയം വിനിയോഗിക്കുന്നുവെന്നു പറയാമോ?" "ചിലപ്പോൾ കാലത്തും വൈകിട്ടും ചില ജപങ്ങൾ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്. പിന്നെ ഞായറാഴ്ചതോറും പള്ളിയിൽ പോകുന്നുമുണ്ടു്". എന്നായിരുന്നു മറുപടി. "നിങ്ങൾ ഈ പട്ടിക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്നിടത്തോളം സമയം നിങ്ങളുടെ ആ

ത്മാവിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു പുണ്യവതിയാകുമായിരുന്നു" എന്നു് ആ വൈദികൻ പറഞ്ഞു.

ദോഷവശാൽ വൈദികന്റെ ആ വാക്കുകൾ പ്രസ്തുത യുവതിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ അവൾ ദിനംപ്രതി ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാനും ക്രമേണ്ണുടെ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാനും നിശ്ചയിക്കുകയും തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയുംചെയ്തു.

അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരുമൂല്യനിക്ഷേപം.

ഒരു ചിത്രകാരൻ ഒരിക്കൽ ഒരു കടയിൽ കയറിച്ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കോണിൽ ചെളിപുരണ്ട ഒരു പഴയ ചിത്രം കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതിൽ എന്താണു ചിത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നുപോലും തിരിച്ചറിയുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അതു അത്രയ്ക്കു മലിനമായിരുന്നു. അതിനു് എന്തു വിലവേണമെന്നു് അയാൾ ചോദിച്ചു. "രണ്ടണ" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. രണ്ടണക്കു ചിത്രകാരൻ ആ പടം വാങ്ങി. ആ കച്ചവടക്കാരനു് ഓർമ്മവച്ചനാൾതുടങ്ങി പ്രസ്തുത ചിത്രം അവിടെ കിടക്കുന്നതാണു്. രണ്ടണ അതിനു കിട്ടിയതിൽ അയാൾ സന്തോഷിക്കുകതന്നെചെയ്തു. ചിത്രകാരൻ വളരെപ്പണിപ്പെട്ടു് ആ ചിത്രത്തിലെ അഴുക്കു് അല്പാല്പമായി നീക്കിയപ്പോഴാണു് അതി മനോഹരമായ ഒരു ചിത്രമാണതു് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയതു്. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുമുഖമാണു് അതിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ചിത്രകാരന്റെ പ്രയത്നഫലമായിരിക്കണം അതെന്നു് അയാൾ ഊഹിച്ചു. സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ ചിത്രത്തിന്റെ അടിയിൽ കണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ അയാളുടെ ഊഹത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. ഒരു സുവർണ്ണച്ചട്ടത്തിനുള്ളിൽ നിക്ഷിപ്തമായപ്പോൾ അതു പൂർവ്വാധികം മനോഹരമായിത്തീർന്നു.

അടുത്തദിവസംതന്നെ ഈ ചിത്രത്തിനു് എന്തുവില കിട്ടു

മെന്നറിയുവാനായി ചിത്രകലാവിദഗ്ദ്ധന്മാരോട് അയാൾ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. ഒരാൾ അതിനു 1000 രൂപാ വിലമതിച്ചു; വേറൊരാൾ അതു 1500 രൂപയ്ക്കുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉടൻതന്നെ മൂന്നാമതൊരുവൻ 2000 രൂപാ രൊക്കംകൊടുത്തു അതു വിലയ്ക്കു വാങ്ങി.

അന്നത്തെ പത്രത്തിൽ "ഒരു പുരാതനചിത്രം 2000 രൂപായ്ക്കു വില്ക്കപ്പെട്ടു" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു ലേഖനം നമ്മുടെ കച്ചവടക്കാരൻ വായിച്ചു. അതു താൻ രണ്ടണയ്ക്കു സന്തോഷസമേതം വിറ്റ ചിത്രത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അയാൾക്കുണ്ടായ വിഷാദവും ഇച്ഛാഭംഗവും അവണ്ണനീയംതന്നെ. "അനേകവത്സരങ്ങൾ എന്റെ കടയിൽ അഗണ്യമായി കിടന്നിരുന്ന മലിനമായ ആ ചിത്രം 2000 രൂപായ്ക്കു വില്ക്കപ്പെട്ടുവെന്നോ?" എന്ന് അയാൾ ഉദ്വേഗപൂർവ്വം ഉദ്ഘോഷിച്ചു. ആ അമൂല്യനിക്ഷേപത്തിന്റെ വില സമയം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ അയാൾ ഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ.

ഈ കഥയ്ക്ക് ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. ഈ കച്ചവടക്കാരനെക്കാൾ ദോഷന്മാരായ എത്ര യുവജനങ്ങളാണ് ഇന്നുള്ളത്. ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടമായ ആത്മാക്കളാണ് അവർക്കുള്ളത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിക്ഷേപം അവർക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വാസയോഗ്യരായ എത്രപേർ അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഈ നിധിയെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പാപച്ചെളിയിൽ അതു മലിനമാകുവാൻ അവർ അനുവദിക്കുന്നു. പെട്ടെന്നുള്ള മരണം ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അവരെ വേർതിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു ജ്ഞാനമാണ് അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്നത്! തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ—ദിവ്യരക്ഷകൻ ഇത്ര വലിയ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ ആ അമൂല്യനിക്ഷേപത്തെ—അവഗണിച്ചതിൽ അവർ എത്ര അപാരമായി വ്യസനിക്കും.

ആരംഭത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക.

ഹോളണ്ടുകാരനായ ആ ബാലന്റെ കഥ നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഹാർലം എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള അണക്കെട്ടിന്റെ സമീപേക്കുടെ അവൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയായിരുന്നു. ഹോളണ്ടിലേ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു വളരെ താഴ്ന്നു കിടക്കുന്നതിനാൽ, കടലാക്രമണത്തെ തടുക്കുന്നതിനു വളരെ ബലമുള്ള അണക്കെട്ടുകൾ രാജ്യത്തിനു ചുറും കെട്ടിയിരിക്കുകയാണു്. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു പിളർപ്പുണ്ടായാൽ രാജ്യംമുഴുവൻ ജലത്തിന്നടിയിലാകുകയും തെരുവുകളും നഗരങ്ങളും നാമാവശേഷമാകുകയുംചെയ്യും. അതിനാൽ ഹോളണ്ടുകാർ അണക്കെട്ടിന്റെ സുരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽ വളരെ ജാഗരൂകരായിരുന്നു. ഒൻപതു വയസ്സായ പ്രസ്തുത ബാലൻ അണക്കെട്ടിന്റെ മുകളിൽക്കൂടെ പോകുകയിൽ താഴെയൊരിടത്തു ഭിത്തിയിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ദ്വാരത്തിൽക്കൂടെ സമുദ്രജലം അല്പാല്പമായി അകത്തേയ്ക്കു് ഒഴുകുന്നതായി കണ്ടു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറുദ്വാരങ്ങൾ ക്രമേണ വലുതായി, കടൽ തള്ളിക്കയറി സ്വരാജ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു് അവൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്റേയും അയൽക്കാരുടേയും ഭവനങ്ങളെ അടിച്ചുമറിക്കുന്ന ഒരു ജലപ്രവാഹത്തെക്കുറിച്ചു് അവൻ ഭയാകുലതയോടേ ചിന്തിച്ചു. എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് ആരംഭത്തിൽ അവനു് ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഓടി വീട്ടിലെത്തി പിതാവിനെ വിവരം അറിയിക്കുകയോ? അതിനു കുറെ സമയം വേണ്ടിവരും. അടുത്തെങ്ങും ജനവാസം ഇല്ലതാനും. ഈളശ്ലട്ടങ്ങളിൽ ഓരോവിനാഴികയും വളരെ വിലപിടിച്ചതെന്നു് അവനറിയാമായിരുന്നു. വെള്ളം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ കുമ്മായം അല്പാല്പമായി ഇളകി കല്ലുകൾ ഓരോന്നായി ഉതിർന്നുവീഴുമെന്നു അവൻ കേട്ടിരുന്നു. അണക്കെട്ടിനെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ജലനിഗ്ഗമനം ഉടനെ—ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ—നിറുത്തണം. അവൻ

ഉടനെ താഴെയിറങ്ങി, ഒരു കൈ തള്ളിക്കേടത്തി ചാരമടച്ചു. ആ വഴിക്കു വരുന്ന ആരെങ്കിലും തന്നെ കണ്ടെത്തുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടേ ആ നിലയിൽ അവൻ രാത്രിമുഴുവൻ കഴിച്ചു കൂട്ടി. വിശപ്പും ദാഹവും അവനെ വല്ലാതെ അലട്ടിയെങ്കിലും 'ആരംഭത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക' തൻെറ കടമയാണെന്ന് അവൻ കരുതി. പിറേറന്നു രാവിലേ അതിലേ കടന്നുപോയ വഴിയാത്രക്കാർ അവനെ, ഭിത്തിയുടെ ചാരത്തിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് അർദ്ധപ്രാണനായി നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു കണ്ടതു്. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ച ആ ബാലനോടു ഹോളണ്ടുകാർക്കുണ്ടായ കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമായിരുന്നു.

പ്രസ്തുത ബാലനെപ്പോലെ 'ആരംഭത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക' എന്ന തത്ത്വം ആദർശമാക്കിയാൽ നീ വലിയ തെറ്റുകളിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല; പരാജയങ്ങളെ വളരെയധികം അകററിനിറുത്തുകയും ചെയ്യും. ഫുട്ട്ബോൾ മത്സരത്തിനു പോകുകയാണെങ്കിൽ ഒടുവിൽ ഗോൾ എടുത്തു വിജയം നേടിക്കൊള്ളാമെന്നു കരുതരുതു്; ആരംഭത്തിലേ ഉത്സാഹിക്കുക. ഓട്ടത്തിൽ മത്സരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആരംഭം സൂക്ഷിക്കുക. ആരംഭമാണു് ഓട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഓട്ടക്കാർ ഓടുവാൻ പരിശീലിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഓട്ടം ആരംഭിക്കുന്ന വിധമാണു പരിശീലിക്കുന്നതു്. ഇതുപോലെതന്നെയാണു വീട്ടിലും വിദ്യാലയത്തിലും വ്യവസായശാലയിലും ചെയ്യേണ്ടതു്. ആരംഭം ശരിയല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കും. ഒരു വീടു പണിയുമ്പോൾ അടിസ്ഥാനം ഉറച്ചില്ലെങ്കിൽ—ഒരു യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ ശരിയായ വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഫലം എന്തായിരിക്കും?

ഒരു കൃഷിക്കാരൻ കതിരിൽ വളംവയ്ക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയില്ല. വിത്തു മുളയ്ക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾതന്നെ ആയാൾ ശുശ്രൂഷയും ആരംഭിക്കുന്നു.

വിഷൂചിക, മസൂരി, പനി മുതലായ രോഗങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിലേ പ്രതിവിധികളും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഫലം എത്ര ഭയാന

കമായിരിക്കും? "കരുന്നിലെ നള്ളുക" എന്ന ചൊല്ല് എത്ര ബുദ്ധിപൂർവകമാണ്. പുരയ്ക്കു തീപിടിച്ചാൽ മേൽപ്പുര കത്തിയിട്ടു തീകെടുത്താമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ദോഷന്മാരുണ്ടോ? ആരംഭത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക.

അതേ, ആരംഭമാണു ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നത്; ഓരോ ജോലിയുടേയും ആരംഭം; ഓരോ ദിവസത്തിന്റേയും ആരംഭം; ഓരോ യാത്രയുടേയും ആരംഭം—എല്ലാപ്പോഴും ആരംഭം സൂക്ഷിക്കുക. നിനക്ക് ഒരു ദുശ്ശീലം—ഉദാഹരണത്തിന് അസഭ്യവാക്കുകൾ പറയുന്ന ശീലം-കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആരംഭത്തിലേ തിരുത്തുക. ഒരു ദിവസമല്ല ഒരു വിനാഴിക താമസിക്കരുത്. നീ എത്ര കൂടുതൽ താമസിക്കുന്നുവോ, അത്ര കൂടുതൽ ആരംഭത്തിൽനിന്നു നീ അകലുന്നു. പിന്തിരിയുക അത്ര കൂടുതൽ ദുഷ്കരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചിലരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാനും മറ്റു ചിലരെ മരണപര്യന്തം തടവിലിടുവാനും വിധിച്ചതായി നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടാവണം. ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചവരുടെ ചരിത്രം നീ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇവക്കെല്ലാം സന്മാർഗ്ഗവ്യതിചലനത്തിന് ഒരാരംഭമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ കൊലപാതകിയും ഒരിക്കൽ നിഷ്കളങ്കനായ ഒരു ബാലൻ ആയിരുന്നു. തിന്മയിലേക്കുള്ള ആരംഭങ്ങളെ അവർ വകവെച്ചില്ല- ഒരു ചെറിയ നീർച്ചാൽ ഒടുവിൽ അപ്രതിരോധ്യമായ മഹാപ്രവാഹമായിത്തീർന്നു.

ആരംഭം പ്രയാസംകുറഞ്ഞവയാണ്. ഒരു ജോലി ആരംഭിക്കുവാൻ വിഷമമില്ല. അതുപോലെതന്നെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു ദുശ്ശീലത്തെയോ ആപത്തിനെയോ നിരോധിക്കുവാനും വിഷമമില്ല. ആരംഭം നമ്മുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ആയാൽ പരിണാമം ഏതുവിധത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ഏറെക്കുറെ നിർണ്ണയിക്കാം. ആരംഭം നിന്റെ സ്വാധീനതയിലാണ്. അതിനാൽ, പിടി വിട്ടുപോകുന്നതിനുമുമ്പേ അതിനെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുക. നിന്റെ ശീലങ്ങളേയും ശീലങ്ങളായി പരിണമിച്ചുക്കാ

വുന്ന പ്രവൃത്തികളേയും പരിശോധിക്കുക. അവയിൽ ക്രമരഹിതമായോ ആക്ഷേപയോഗ്യമായോ എന്തുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു് ആരംഭത്തിലേ തിരുത്തുക.

നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ പാപത്തിനും അതിന്റെ ആരംഭം ഉണ്ടു്. മനസ്സിൽ ഒരു വിചാരം ഉദിക്കുന്നു; അനന്തരം അതു് ആഗ്രഹമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു് ഒരു ദൃഢനിശ്ചയമായി പരിണമിക്കുന്നു. പിന്നീടു് അതു് ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, പാപത്തെ നിരോധിക്കണമെങ്കിൽ, അതിന്റെ ആരംഭത്തെ നിരോധിക്കണം. മനസ്സിൽ വെറുമൊരാശയായി ഉദയംചെയ്യുമ്പോൾതന്നെ തടയുക നിഷ്പ്രയാസമാണു്. വലിയ വിശുദ്ധർക്കുപോലും ഒരിക്കൽ ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യപ്രാർത്ഥന, ആദ്യകുമ്പസാരം, ആദ്യദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം, ആദ്യസൃകൃതം, എന്നിങ്ങനെ എല്ലാം അവർ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർ നന്നായിത്തന്നെ ആരംഭിക്കുകയും അപ്രകാരം തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നിയും, ഞാനും, എല്ലാവരും ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നീ ഏതു കൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാലും, ആരംഭം സൂക്ഷിക്കുക. ആരംഭം നല്ലതെങ്കിൽ ധൈര്യപൂർവം മുന്നോട്ടുപോവുക. ചീത്തയെങ്കിൽ ഉടനെ തിരുത്തുക.

ഒരു ദുഷ്ടവിചാരം ആരംഭത്തിൽ ആരേയും ഒന്നു ഭയപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കയില്ല. ക്രമേണ അതിനോടുള്ള ഭയം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പിന്നീടു് അതു് ആകർഷവും ആഹ്ലാദപ്രദവുമായിത്തീരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കൗതുകം ജനിക്കുകയും, സമ്മതത്തോടേ നീ അതിനു് അടിമയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം അതു് ഒരു ശീലമായിവേരുന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ അതൊരു ശീലമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പശ്ചാത്താപരാഹിത്യം, മനഃകാഠിന്യം, നിത്യനാശം എന്നിവയാണു പിന്നീടുള്ള അവസ്ഥകൾ. പിശാചു നിന്റെ ആത്മാവിൽ പാപത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ വിടവു് ഉണ്ടാക്കുവാനാണു ശ്രമിക്കുന്നതു്. അതു സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ക്രമേണ നീ പൂർണ്ണ

മായി തനിക്ക വിധേയനാകുമെന്ന് അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

വിഷയസുഖങ്ങൾ നിന്നെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുമ്പോൾ 'അരുത്' എന്ന തൽക്ഷണം പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുക. നിന്റെ അന്തഃകരണം ആ നിരോധനത്തെ അംഗീകരിക്കും. തക്കസമയത്തു ചെയ്യുന്ന ആ നിരോധനം വളരെ ശക്തിയുള്ളതാണ്. ഇതിന്റെ അഭാവത്താൽ എത്ര യുവാക്കന്മാർ കുടുക്കിലകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്!

സുഖകരമായ അന്തരീക്ഷം.

ജനനിബിഡമായ നഗരങ്ങളിൽ കാണുന്ന പുഷ്പങ്ങളെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ളവയുമായി ഒന്നു താരതമ്യംചെയ്യുക. അവ തമ്മിൽ എത്ര വലിയ വ്യത്യാസം! നഗരങ്ങളിലെ കുസുമങ്ങൾക്ക പൂണ്ണവളർച്ചയോ നല്ല നിറമോ സൗരഭ്യമോ ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ളവയ്ക്ക കൂടുതൽ വലുപ്പവും മനോഹരതയും സൗരഭ്യവുമുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസം എങ്ങനെ വന്നു. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടുതന്നെ. നഗരങ്ങളിൽ ഉയർന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ ഇടതിങ്ങിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട സ്ഥലസൗകര്യമോ വെളിച്ചമോ വേണ്ടതുപോലെ കിട്ടുന്നില്ല. പുകയും പൊടിയും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ വായു വിഷമയംതന്നെ. ഗ്രാമങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ഫലപുഷ്ടിയുള്ള മണ്ണിൽ വളരുന്ന പുഷ്പങ്ങൾക്ക എത്ര സുഖപ്രദമായ അന്തരീക്ഷമാണുള്ളത്. അവിടെ സ്ഥലമോ ശുദ്ധവായു, വെൺമഞ്ഞ്, നിർമ്മലജലം ഇവ അതിന്റെ മനോഹരതയെ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ആത്മാവിനും സംഭവിക്കുന്നു. നമുക്കിഷ്ടമുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ അതിനായിട്ട തിരഞ്ഞെടുക്കണം. നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ, സംഭാഷണങ്ങൾ, മിത്രങ്ങൾ, സഹവാസികൾ, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമാണ് ആ പരിതഃസ്ഥിതികൾ. അശുദ്ധവിചാരങ്ങളാണു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉള്ളതെങ്കിൽ, നാം വായിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അശ്ലീലങ്ങളാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സ്നേഹിതരും സഹവാസികളും ദുർവൃത്തരെങ്കിൽ, ന

മ്മുടെ പരിത:സ്ഥിതികളും, അഥവാ, നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ അന്തരീക്ഷം വിഷമയംതന്നെ. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ക്ലേശകരം സഹിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നെങ്കിൽ, ദൈവാനുഗ്രഹമാകുന്ന വെൺമഞ്ഞിന്റെ അഭാവത്താൽ നമ്മുടെ ആത്മാവു ശുഷ്കമായിത്തീരും; ദൈവം അഭിലഷിക്കുന്ന മനോഹരതയും ചൈതന്യവും അതിനുണ്ടാവുകയില്ല; ചെറിയോരു പ്രലോഭനം അതിനെ അടിമറിക്കും. അതിനാൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനു ക്ഷേമകരമായ അന്തരീക്ഷത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു നാം അതീവ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. സംഗീതം, സാഹിത്യം, വിനോദങ്ങൾ ഇത്യാദി ജീവിതത്തിൽ ആസ്വാദ്യവും ആകർഷകവുമായവ എല്ലാം, നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നവയെങ്കിൽ, നമുക്കു സ്വീകാര്യംതന്നെ.

നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ അന്തരീക്ഷം ശുഷ്കവും മ്ലാനവുമാകാതിരിപ്പാനും ശ്രമിക്കണം. എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളുംകൊണ്ടു മനസ്സു മടുപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഹിതകരമായ സംഭാഷണങ്ങളും നിർദ്ദോഷമായ വിനോദങ്ങളും, നിസ്സ്വാർത്ഥമായ മൈത്രിയുംകൊണ്ടു ജീവിതാന്തരീക്ഷത്തെ. ആഹ്ലാദഭരിതമാക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. ക്ഷേമകരമായ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മകുസുമം ഉജ്ജ്വലവർണ്ണങ്ങളോടേ ദൈവതൃക്കണ്ണുകളെ ആനന്ദിപ്പിക്കും

ഉദാരനായ ഉപകാരി—മിതവ്യയം.

ഞാൻ വളരെ വിശ്വസ്തനായ മിത്രവും ഉദാരനായ ഉപകാരിയുമാണ്. എന്നെക്കൂടാതെ ആരും വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടില്ല; യാതൊരു ജനതയും മഹത്ത്വം പ്രാപിച്ചിട്ടുമില്ല. എല്ലാ വിജയങ്ങളുടെയും അസ്തിവാരം ഞാനാകുന്നു. ബഹുഭൂരിപക്ഷവും എന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ ശ്രവിക്കുന്നു.

ദരിദ്രനും ധനവാനും ഞാൻ ഒന്നുപോലെ സ്വീകാര്യനാണ്. എന്റെ ശക്തി നിസ്സീമമത്രേ; എന്റെ കായ്ക്ഷമത അ

നന്തവും. എന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇപ്പോൾ സംതൃപ്തരും ഭാവിയിൽ സുരക്ഷിതരുമായിരിക്കും. മഹാരാജ്ഞിയെക്കാൾ ഞാൻ അമൂല്യനാണ്. എന്നെ ഒരിക്കൽ നിന്റെ സ്വന്തമാക്കിയാൽ പിന്നെയാരും നിന്നിൽനിന്ന് എന്നെ അപഹരിക്കുകയില്ല. എന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരെ ഉന്നതതരമായ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ നയിക്കുന്നു; അവരുടെ സമ്പാദനശക്തിയെ ഞാൻ പോഷിപ്പിക്കുകയും ജീവിതപ്രത്യാശകളെ സാക്ഷാൽകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരുവനു ജീവിതത്തിനു് അത്യാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ജോലിചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തദിവസങ്ങളിലും അവർക്കു ഉർഭിക്ഷം നേരിടാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ മുൻകൂട്ടി കരുതുന്നു. ഭയം, ഉൽകണ്ഠ, ക്ഷാമം, എന്നിവയെ അവന്റെ പടിവാതിൽക്കൽനിന്നു വളരെ ദൂരം ഞാൻ ഓടിക്കുന്നു. ഭാവിശ്രേയസ്സിനേയും വിജയത്തേയും കുറിച്ചു് അവനു ഞാൻ ഉറപ്പു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അധഃസ്ഥിതരായ അനേകരെ ഞാൻ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടു്; ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നവർക്കും ഞാൻ ഒരു വിശ്വസ്തമിത്രമാണ്. എന്നെ ലഭിക്കുന്നതിനു മൂലധനമൊന്നുംവേണ്ടാ. സ്വന്തം പരിശ്രമംമാത്രംമതി. ഈ ഞാൻ ആരെന്നറിയാമോ? മിതവ്യയം.

* * *

ആയമറിഞ്ഞു വ്യയം ചെയ്യുക. ഉള്ളതിൽ കുറച്ചു ചെലവു ചെയ്യാവൂ. എന്തെങ്കിലും വാങ്ങുമ്പോൾ, ഇതു വാങ്ങാൻ പണമുണ്ടോ എന്നല്ല, ഇതു കൂടാതെ കഴിക്കാമോ എന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

അറിവും പ്രവൃത്തിയും.

'വേദോപദേശ'ത്തിൽനിന്ന് ഒരു ക്രൈസ്തവന്റെ കടമകൾ എല്ലാം നീ ഗ്രഹിസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. വേദോപദേശം ഗ്രഹിസ്ഥമാക്കുന്നതു വളരെ നല്ല കാര്യം. എന്നാൽ, അതുമാ

ത്രംപോരാ; വിവേചനാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് അത്മം മനസ്സിലാക്കണം. പക്ഷേ, ഉദിസ്ഥമാക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമുണ്ട് — അറിവു പോലെ പ്രവത്തിക്കുക. "ഒരു ക്രൈസ്തവൻ ദിവസം എങ്ങനെ ആരംഭിക്കണം?" എന്നചോദ്യത്തിനുത്തരം പറവാൻ നിനക്കു വിഷമമില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ പ്രധാനമായ ഒരു ചോദ്യം, "വേദോപദേശത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നീ ഇന്നു നിന്റെ ദിവസം ആരംഭിച്ചോ?" എന്നതാണ്: ഇന്നു രാവിലെ എഴുന്നേറപ്പോൾ കരിത്തുവരയ്ക്കുകയോ പ്രഭാത പ്രാത്ഥനകൾ ചൊല്ലുകയോ ചെയ്തോ? സമയവും സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇന്നു ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിച്ചോ? അറിവു നിന്നെ നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയില്ല; എന്നാൽ, അറിവനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി നിന്നെ തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കും. ഇതുയും പറഞ്ഞതു അറിവിന് അപകർഷം വരുത്തുവാനല്ല. തന്നെ അറിയുന്നതിനായി ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നാൽ അറിയുന്നതിനുമാത്രമല്ല, പ്രത്യുത പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാണ്. നമ്മുടെ അറിവു വർദ്ധിക്കുന്തോറും തദനുസരണം പ്രവത്തിക്കുന്നതിനുള്ള കടമയും വർദ്ധിക്കുന്നു.

വേദോപദേശത്തിലേ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നമ്മെപ്പോലെ ഉദിസ്ഥമാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവയിൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായവ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യമനുഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധർ വളരെയുണ്ട്. "ശാരീരികമായ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ഏഴാണെന്നു" വേദോപദേശത്തിൽനിന്നു നാം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ തോബിയാസിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നൊട്ടത്തിട്ടുള്ളതാണ്. സുകൃതിയായ തോബിയാസ് ഇവയെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. "ശാരീരികമായ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ഏതു? ഏതെല്ലാം?" എന്ന് ആരെങ്കിലും വി. തോബിയാസിനോടു ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശരിയായി ഉത്തരം പറയുമായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അവയെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. തൽഫലമായി അദ്ദേഹം ഇന്നു സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യം

അനുഭവിക്കുന്നു.

വിധിദിവസത്തിൽ ദിവ്യരക്ഷകൻ, നാം ദൈവപ്രമാണങ്ങൾ പഠിച്ചോ എന്നല്ല, അവയ്ക്കനുസൃതമായി പ്രവൃത്തിച്ചോ എന്നാണു ചോദിക്കുന്നതു്. അനു ചോദിക്കുവാനിരിക്കുന്ന വാചകം മിശിഹാതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്:

"ചെറിയവരായ എന്റെ ഈ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോഴെല്ലാം എനിക്കാകുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തതു്" എന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടും, "ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം എനിക്കു നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല" എന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരോടും അവിടുന്നു് അരുൾചെയ്യും.

നാം വേദോപദേശം പഠിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം നമ്മുടെ കടമകൾ അറിയുക എന്നതിനെക്കാൾ അവയെ അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണു്. തന്റെ കടമകൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് അറിയുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പാമരനാണു്, തന്റെ കടമകളെല്ലാം നന്നായി അറിഞ്ഞിട്ടു് അവയെ അനുഷ്ഠിക്കാത്ത പണ്ഡിതനെക്കാൾ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു് എളുപ്പമുള്ളതു്.

ഒരു ഭാഗത്തു നിന്റെ ജ്ഞാനത്തെയും മറുഭാഗത്തു തദനുസരണമുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തെയും വച്ചു് ഒന്നു താരതമ്യം ചെയ്തുനോക്കിയിട്ടു "നിങ്ങൾ ഇവ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു്" എന്നല്ല, "നിങ്ങൾ ഇവ ചെയ്തതുകൊണ്ടു്" എന്നതത്രേ അവസാനദിവസത്തിലേ വിധിവാചകം എന്നു നീ അനുസ്മരിക്കുക.

വേലയെ സ്നേഹിക്കുക.

വേല ഒരു ദുർവഹമായ കൃത്യമായി പലരും വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഏദൻതോട്ടത്തിൽ വേല ഒരു ശിക്ഷയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനു മുമ്പും അതു ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നുവെന്നും ഓർക്കണം: "കർത്താവു മനുഷ്യനെ ആനന്ദത്തിന്റെ പറുദീസായിൽ അതിനെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി നിയോഗിച്ചു." ഉൽപതനം

ത്തിനുശേഷവും "നിന്റെ നെറ്റിയിലേ വിയർപ്പുകൊണ്ടു നിന്റെ അപ്പം നീ ഭക്ഷിക്കുക." എന്ന കല്പന ഒരു ശിക്ഷയെന്നതിനെക്കാൾ ഒരു പ്രത്യൗഷധവും രക്ഷാമാർഗ്ഗവുമായിട്ടാണു നല്കപ്പെട്ടതു്. പാപം ഉളവാക്കിയ ക്ഷതത്തെ സുഖമാക്കുന്നതിനു്—അലസനായ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിലേയ്ക്കു്, അണപൊട്ടിയ ജലംപോലെ പ്രവഹിക്കുന്ന അസാന്മാർഗ്ഗികതിന്മകളെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതിനു്—അത്രേ വേല നിർദ്ദിഷ്ടമായതു്.

* * *

ഈ ലോകത്തിൽ ഭൗതികസുഖത്തിലല്ല സൗഭാഗ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്; പ്രത്യുത, സൽകാര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സ്ഥിരമായ ഉത്സാഹത്തിലത്രേ. ജീവിതത്തിൽ വിലമതിക്കത്തക്ക എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മിക്കവക്കും പരാജയങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടു്. എന്നാൽ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ക്ലേശിക്കുന്നതു് അശക്തിയുടെ ലക്ഷണമാണു്. അതു മനുഷ്യനെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ കുറവല്ല, സ്ഥിരതയുടെ കുറവാണു മിക്ക പരാജയങ്ങളുടേയും ഹേതു.

ക്ഷമ, ഉത്സാഹം, സുസ്ഥിരമായ പരിശ്രമം, ഇവകൂടാതെ യാതൊരുവനും പുരോഗതിയും വിജയവും ഉണ്ടാകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ, കായികശക്തിയും മാനസികശക്തിയും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

* * *

മാനസികശക്തി ജലംപോലെ നാലുപാടും വ്യാപിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലുമൊരു വഴിക്കു തിരിച്ചുവിട്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു പ്രയോജനകരമാവുകയുള്ളൂ.

"പ്രയത്നത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിൽ സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും. എന്നാൽ, വാക്കുകൾ അധികമുണ്ടാകുന്നിടത്തു സാധാരണമായി ദാരിദ്ര്യം ശേഷിക്കും." (സുഭാ. ൧൪:൨൩)

സ്വഭാവവും ശീലങ്ങളും.

ഒരേ പ്രവൃത്തിതന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ചെയ്യുവാനുള്ള അഭിലാഷം, അഥവാ, വാസനയാണു ശീലം എന്നു പറയുന്നതു്. ശീലങ്ങൾ നിൻെറമേൽ എത്രവലിയ ശക്തിയാണു പ്രയോഗിക്കുന്നതു്! ശീലങ്ങളെ മാറുവാൻ ഉദ്യമിക്കുക; അപ്പോഴറിയാം അവയുടെ ബലം. അവയെ മാറുക വൈഷമ്യമേറിയ ഒരു കൃത്യംതന്നെ. ശീലങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുക എളുപ്പമാണു്; എന്നാൽ, മാറുകയോ? തൊലിയുരിയുന്നതുപോലെ അത്ര ഉല്ലാസമല്ല.

നിനക്കു പരിചയമുള്ള ആളുകൾതന്നെ എത്ര ഭിന്നസ്വഭാവരായിരിക്കുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കുക. ചിലർ സൗമ്യർ, ചിലർ ശാന്തർ, ചിലർ ക്ഷമാസമ്പന്നർ, മറുചിലർ മുൻകോപികൾ, വേറെ ചിലർ കപടവൃത്തികൾ. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ അവരുടെ ശീലങ്ങളുടെ വ്യത്യാസംമൂലമുണ്ടായതാണു്.

ശീലങ്ങളാണു സ്വഭാവത്തിനു നിദാനം. ഒരുവനു നല്ല സ്വഭാവം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവൻെറ ശീലങ്ങൾ നല്ല വയാണു് എന്നത്രേ അർത്ഥം. ഒരുവൻെറ സ്വഭാവം ചീത്തയെങ്കിൽ അവൻെറ ശീലങ്ങളും ചീത്തതന്നെ.

എന്നാൽ, ശീലങ്ങൾ എങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു? എന്നിലുള്ള ശീലങ്ങളെ രൂപവൽകരിച്ചതു് ആരാണു്? എൻെറ ശീലങ്ങളുടെ കർത്താവു ഞാൻതന്നെ. എനിക്കു നല്ല ശീലങ്ങളും തൽഫലമായി ഒരു നല്ല സ്വഭാവവും ഉണ്ടാകുവാനായി ലോകംമുഴുവനും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ; എന്നെ ഉപദേശിക്കട്ടെ; എന്നാലും എൻെറ സ്വഭാവം നന്നാക്കാൻ ഞാൻതന്നെ ആരംഭിക്കാതെ യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടാവുകയില്ല. എനിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും ശീലം രൂപവൽകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എൻെറ ശീലങ്ങൾ നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്തായാലും എൻെറ സ്വന്തം നേട്ടംതന്നെ.

ശീലങ്ങൾ എത്ര വലിയ പ്രേരണയാണു നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ചെലുത്തുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ മദ്യപാന

ശീലംതന്നെ പരിശോധിക്കുക. സ്വന്തം സ്ഥാനം, മാനം, കുടുംബം, എന്നുവേണ്ടാ ജീവനെത്തന്നെയും അപകടത്തിലാക്കുവാൻ മനസ്സുവരുത്തുക്കവിധം അത്ര വലിയ പ്രേരണ മദ്യപാനാസക്തി മനുഷ്യന്റെമേൽ ചിലപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. ആ ആസക്തി ഒരു കാലത്തു് അവനിലുണ്ടായിരുന്നില്ല; നേരെമറിച്ചു്, മദ്യത്തെ അവൻ വെറുത്തിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള മദ്യപ്രതിപത്തി അവൻ സ്വയം സമ്പാദിച്ചതത്രേ. തന്നെ അടിച്ചമർത്തുന്ന ഒരു ശത്രുവിനെ അവൻതന്നെ വളർത്തി. ഇതു് ഒരുദാഹരണംമാത്രം. ഇതുപോലെ ആത്മനാശത്തിനു ഹേതുവാകുന്ന ശീലങ്ങൾ എത്രയെത്ര!

മേൽപ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, നമുക്കു നമ്മുടെ ശീലങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. നമുക്കുള്ള സുശീലങ്ങളെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോവുക, പുതിയശീലങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക, പഴയ ദുശ്ശീലങ്ങളെ തിരുത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ, സുശീലങ്ങളെ നിറുത്തി ദുശ്ശീലങ്ങൾ തഴച്ചുകയ്ക ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ കഴിവിൽത്തന്നെയുള്ളവയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇഷ്ടമുള്ള സ്വഭാവം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കു ശക്തിയുണ്ട്. അതുകയാൽ, ശീലങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിതമാകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അവയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുക സർവ്വപ്രധാനമായ കൃത്യമത്രേ.

വിദ്യുച്ഛക്തി സ്പർശ്യപ്രാപ്തരായതു് അവരുടെ ശീലങ്ങൾ നിമിത്തമാണു്; ദുഷ്ടർ നരകപീഡയനുഭവിക്കുന്നതും അവരുടെ ശീലങ്ങൾ നിമിത്തമാണു്. പുണ്യവാനും പാപിയും അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ശീലങ്ങളുടെ വ്യത്യാസംനിമിത്തം വ്യത്യസ്തമായ ഫലങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നു. നീ ദുശ്ശീലങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നിനക്കു ശത്രുക്കളായിരിക്കും; സുശീലങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ എപ്പോഴും നിന്റെ പ്രേഷ്ഠമിത്രങ്ങളായിരിക്കും.

* * *

സ്വഭാവം, അഥവാ, വ്യക്തിത്വം എന്നതു നിയമങ്ങളാൽ

രിക്കപ്പെട്ടന്ന ജീവിതമാണ്. അഥവാ,ബുദ്ധി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനവിധികളുടെ സനിഷ്കഷ്ടമായ പാലനമാണത്.

* * *

ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സ്വഭാവം സമ്പാദിക്കുകയെന്നതു് ഏതൊരു യുവാവിന്റെയും അഭിലാഷമായിരിക്കണം.

* * *

ജ്ഞാവായ അന്തഃകരണം, ശക്തമായ മനസ്സു്, കരുണാർദ്രമായ ഹൃദയം, കുലീനമായ ആചാരങ്ങൾ, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമായ ദൈവഭയം ഇവയെല്ലാമുണ്ടു ഗുണസമ്പന്നവും സുദൃഢവുമായ ഒരു സ്വഭാവത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്.

രണ്ടാംഭാഗം.

നീയും നിന്റെ അയൽക്കാരനും.

"അന്യർ നിന്നോടു ചെയ്യണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതൊക്കെയും നീയും അന്യരോടു ചെയ്യുക."

എന്തു പ്രയോജനം?

ഇറവലിക്കാരനായ പത്രോല്ലോ എന്ന രസതന്ത്രജ്ഞനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്നു പഞ്ചസാര ഇതുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവിധം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതിനിടയാക്കിയതു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളാണു്.

പത്രോല്ലോ സ്വന്തം ചരിത്രം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: "ബാല്യകാലത്തു ഞാനൊരു വികൃതിയും താന്തോന്നിയുമായിരുന്നു. വേലചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. വേലചെയ്യുന്നവരെല്ലാം ദോഷന്മാരാണെന്നതേ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. മറ്റുള്ളവക്കു് ഉപദ്രവം വരുത്തുന്ന കൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു ഞാൻ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുവന്നു. എന്റെ ദുശ്ശീലങ്ങളെ തിരുത്തുക മിക്കവാറും അസാധ്യ

മെന്ന് എന്റെ അധ്യാപകനു തോന്നി. ഒരുദിവസം സായാഹ്നത്തിൽ ഒരു സവാരിപോകുന്നതിനു് അദ്ദേഹം എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഒഴികഴിവു പറവാൻ ഒന്നും കിട്ടാഞ്ഞതിനാൽ വൈമനസ്യത്തോടേയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി.

"ഞങ്ങൾ ഒരു വയലിൽ എത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചു: 'നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യർക്കു ഉപകാരമുണ്ടോ?' 'ഉവ്വ്' എന്നു ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചു. 'വൃക്ഷങ്ങളുടെ പ്രയോജനമെന്തു്' എന്നദ്ദേഹം തുടർന്നു ചോദിച്ചു. 'തണൽ, വിറക്, ഫലങ്ങൾ മുതലായവ നല്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവയും ഉപകാരപ്രദങ്ങളാണു്' എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. 'പക്ഷി, കുതിര, കോഴി ഇവയൊക്കയും ഉപകാരപ്രദങ്ങളാണോ' എന്നു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അനാവശ്യമായി എനിക്കു തോന്നിയെങ്കിലും, പ്രസ്തുത മൃഗങ്ങളെല്ലാം ഉപകാരപ്രദങ്ങളാണെന്നും അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ എന്തെന്നും ഞാൻ വിവരിച്ചു. അവസാനം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

'ഇപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം ഉപകാരപ്രദങ്ങളെന്നു നീ സമ്മതിക്കുമോ, നീ നിന്നെത്തന്നെ പ്രയോജനരഹിതനായി കരുതുന്നതു വിസ്മയാവഹമല്ലേ? നിന്റെ ആലോചനകൾ ഏതു വഴിക്കാണു തിരിയുന്നതെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അനേകം പ്രയോജനങ്ങൾക്കായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച നീ മാത്രം പ്രയോജനരഹിതനും ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ള കുട്ടികളിൽ ഏറ്റവും അലസനും അശ്രദ്ധനുമായിരിക്കുന്നു. നീയൊഴികെ മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഉപകാരപ്രദങ്ങളത്രേ.'

"അദ്ദേഹം കൂടുതലായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ അസ്ത്രങ്ങൾ കണക്കേ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചു കയറി. എന്റെ മുഖം ലജ്ജയാൽ വിവർണ്ണമായി. ഗുരുനാഥന്റെ വാക്കുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്തോറും ലജ്ജയും കോപവും എന്നിൽ വർദ്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: 'ഞാൻ പ്രയോജനരഹിതനല്ലെന്നു് അവരെയെ

ല്ലാം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തിനു കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. എല്ലാവരും എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു സമയം വരും.'

"അന്നുമുതൽ എന്റെ സ്വഭാവത്തിനു് ഒരു വ്യതിയാനമുണ്ടായി. ആർക്കെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു തീവ്രമായി ഞാൻ അഭിലഷിച്ചു. തീക്ഷ്ണതയോടെ ഞാൻ പഠിക്കുവാനും പ്രയത്നിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു. പുസ്തകങ്ങൾക്കും വസ്ത്രങ്ങൾക്കും പണമുണ്ടാക്കുവാനായി ഓരോ ജോലി സ്വന്തമായി ഞാൻ ആരംഭിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തകൃപയുടേയും എന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിന്റേയും ഫലമായി രസതന്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുവാൻ എനിക്കിടയായി. തത്ഫലമായി എന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ എനിക്കുള്ള സ്ഥാനം ലബ്ധമാവുകയും ചെയ്തു."

"ആർക്കെങ്കിലും പ്രയോജനംവരുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണം" എന്നു പത്തുല്ലോ ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്തു. നിനക്കും അപ്രകാരമൊരു പ്രതിജ്ഞയെടുക്കരുതോ? മറുള്ളവർക്ക് എന്തെല്ലാം ഉപകാരങ്ങളാണു ചെയ്യാവുന്നതു്? നിന്റെ ശത്രുക്കളോടു ക്ഷമിക്കുക; നിന്നെ എതിർക്കുന്നവരോടു ശാന്തത പ്രദർശിപ്പിക്കുക; സ്നേഹിതന്മാർക്കു നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും അയൽവാസികൾക്കു സന്മാതൃകയെയും പ്രദാനം ചെയ്യുക; നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു ബഹുമാനാദരങ്ങൾ കാണിക്കുകയും അവർക്കു നിന്നിൽ അഭിമാനം തോന്നത്തക്കവിധം ജീവിക്കുകയുംചെയ്യുക; ഇങ്ങനെയാണു നിന്റെ ജീവിതത്തെ അന്യർക്കു് ഉപകാരപ്രദമാക്കേണ്ടതു്.

ഇതിലുപരി ഉപകാരപ്രദനാകണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പാടുള്ള എല്ലാ നന്മകളും എല്ലാമനുഷ്യർക്കും ഏതുസമയത്തും ഏതു സ്ഥലത്തും ചെയ്തുകൊടുക്കുക.

* * *

ഒരു ദിവസം ഒരു സൽകൃത്യമെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു നാമോരോരുത്തരും നിശ്ചയിക്കുകയും തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കു

കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ഇന്നു സമാധാനവും സൗഭാഗ്യവും എത്രമാത്രം വർദ്ധിക്കുമായിരുന്നു!

* * *

മറ്റുള്ളവരോടു കൂടുതൽ ദയയോടെ നാം അനുവർത്തിക്കുകയും അന്യരുടെ ദുരിതങ്ങൾ നീക്കുവാൻ അല്പംകൂടെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ലോകജീവിതം എത്ര ആനന്ദപ്രദമാകുമായിരുന്നു! നാം സഞ്ചരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പുഷ്പങ്ങൾ വിതറിയിരുന്നെങ്കിൽ ജീവിതയാത്ര എത്ര ആഹ്ലാദകരവും സുഖസമൃദ്ധവും ആകുമായിരുന്നു!

* * *

ദയാപൂർവകമായ ഒരു വാക്ക്, അനുകമ്പാകുലമായ ഒരു നോട്ടം, നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു മന്ദസ്മിതം ഇവ ക്ഷീണനും ഖിന്നനുമായ ഒരു സഹജീവിയുടെ ഇരുളടഞ്ഞദിവസങ്ങളെ എത്ര പ്രകാശമാനമാക്കുകയില്ല!

* * *

സൗമ്യമായ ഒരു വാക്കിന്റെ ശക്തി അവർണ്ണനീയംതന്നെയാണു്. ഇല്ലാതാംഗത്താലും പരാജയബോധത്താലും അധോമുഖനായ ഒരാളെ ഉന്മേഷഭരിതനാക്കുന്നതിനും ഒരു ശത്രുവിനെ മിത്രമാക്കുന്നതിനും അതിനു കഴിയും. അഹങ്കാരത്താലും ദുരാശയാലും ബന്ധിതമായ ഹൃദയകവാടത്തെ അതു നിഷ്പ്രയാസം തുറക്കുന്നു. വിദ്വേഷത്തേയും അവഹേളനത്തേയും അതു നിർമ്മൂലമാക്കുകയും തീവ്രദുഃഖത്തെ ലഘൂകരിക്കുകയും സ്നേഹത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

* * *

സൗമ്യമായി സംസാരിക്കുക. ഭീഷണികൊണ്ടു ഭരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു സ്നേഹംകൊണ്ടു് ആകർഷിക്കുകയാണു്. ഈ ലോകത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്ന യാതൊരു നന്മയും പരുഷമായ വാക്കിനാൽ കളങ്കമാകാതിരിക്കട്ടെ.

ആര്യചരിതൻ.

കർട്ടിനാൾ സ്യൂമൻ ഒരു ആര്യചരിതനെ ഇപ്രകാരം നിർവ്വചിക്കുന്നു: "പരപീഡനത്തിന്റ് ഒരിക്കലും കാരണംകൊടുക്കാത്തവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു മിക്കവാറും ഒരു ആര്യചരിതന്റെ നിർവ്വചനമാകും. ആര്യചരിതൻ, സഹവാസികളുടെ മനസ്സിനു അസ്വസ്ഥതയോ ക്ഷോഭമോ ഉളവാക്കുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിവർജ്ജിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഏവർക്കും സ്വസ്ഥതയും സുഖവും നല്കുന്നതിൽ അയാൾ അതീവതൽപരനായിരിക്കുന്നു. സഹവാസികളിൽ ഓരോരുത്തനിലും അയാളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാതിരിക്കുന്നില്ല. ശാലീനരോടു ദയയും അകന്നുനില്ക്കുന്നവരോടു സൗമ്യതയും മൂഢരോടു കരുണയും അയാൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ആരോടാണു താൻ സംഭാഷിക്കുന്നതെന്ന് അയാൾക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. അരോചകമായ സൂചനകളേയും നീരസജനകമായ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളേയും അയാൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. സംഭാഷണത്തിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനം അയാൾ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല; വാചാലതയാൽ ആരേയും മുഷിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. അന്യർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നില്ല; പ്രത്യുത, താൻ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം അന്യരിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒരുപകാരമായിട്ടാണ് അയാൾ വിചാരിക്കുന്നതു്....നിർബന്ധിതനായെങ്കിൽമാത്രമേ അയാൾ തന്നെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളൂ; ഒരു പ്രത്യാക്ഷേപത്താൽ തന്നെത്തന്നെ സാധൂകരിക്കുവാൻ അയാൾ തുനിയുകയില്ല. പരദൂഷണത്തിനോ വ്യർത്ഥഭാഷണത്തിനോ അയാൾ ചെവികൊടുക്കുകയില്ല. അന്യരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ദുരുദ്ദേശ്യം ആരോപിക്കുവാൻ അയാൾ വിമുഖൻതന്നെ; എല്ലാം അപരന്റ് അനുകൂലമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സദാ സന്നദ്ധനുമത്രേ. വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അയാളൊരിക്കലും ഹീനതന്ത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയില്ല. പ്രതിയോഗിക്കെതിരായി അഭിനന്ദനീയമല്ലാത്ത അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളെ അയാൾ വി

നിയോഗിക്കുകയോ, യുക്തികരംക്ക പകരം പരുഷോക്തികരം പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അധിക്ഷേപങ്ങളാൽ അവമാനിതനായി എന്നു വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മനോവൈശിഷ്ട്യവും അപരാധങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്നതിനുള്ള മഹാമനസ്കതയും അയാൾക്കുണ്ട് ..... സ്വാഭിപ്രായങ്ങളിൽ അയാൾക്ക പ്രമാദം വന്നേക്കാം; എന്നാൽ, അനീതിയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത അന്ധതാപം അയാൾക്കില്ല. അയാൾ സരളസ്വഭാവനാണെങ്കിലും ഊർജ്ജസ്വലൻതന്നെ; മിതഭാഷിയെങ്കിലും സ്ഥിരനിശ്ചയനത്രേ. . . . . " (Idea of a University)

സ്വർഗ്ഗത്തേക്കുള്ള തീവണ്ടി.

യാത്രാവിവരങ്ങൾ.

തീവണ്ടികൾ എല്ലാമണിക്കൂറിലും വരുകയും പോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നു ക്ലാസ്സുകൾ.

ഒന്നാംക്ലാസ്സ്. പൗരോഹിത്യം, സന്ന്യാസവൃത്തി, പ്രേഷിതവേല, പ്രാർത്ഥന.

രണ്ടാംക്ലാസ്സ്. ലോകജീവിതത്തിൽ കേവതീക്ഷ്ണത, ഉപവി, ആത്മപരിത്യാഗം.

മൂന്നാംക്ലാസ്സ്. പശ്ചാത്താപം.

ടിക്കറ്റുവില.

ഒന്നാംക്ലാസ്സ്. എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള പ്രേഷിതവൃത്തികരം

രണ്ടാംക്ലാസ്സ്. അഗ്രഹവും സമരവും

മൂന്നാംക്ലാസ്സ്. ഭയവും പ്രായശ്ചിത്തവും

Reg. No. T. 56. L. No. 227

ദിവ്യബലി.

റവ. ഫാദർ മാർട്ടിൻ കോച്ചെം അവർകളുടെ 'The Sacrifice of the Mass' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണ 'ദിവ്യബലി' എന്ന ഈ പുസ്തകം. പരിഭാഷകന്മാർ മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിലെ ഇക്കൊല്ലത്തെ നവവൈദികന്മാരാണ. 'ദിവ്യബലിയുടെ സ്വഭാവം', 'വി. കുർബാനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ', 'വി. കുർബാനയിൽനിന്നു ലഭ്യമാകുന്ന നന്മകൾ ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു്, മുപ്പതോളം അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി, ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിശുദ്ധ ബലിയുടെ അപ്പണത്തിൽ പുരോഹിതൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മാദികളുടെ സാരാർത്ഥം പുസ്തകാന്ത്യത്തിൽ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതു് എല്ലാവർക്കും ഗുണപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആരാധനക്രമത്തിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ദിവ്യബലിയെപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിൽ ഇതുവരേയും പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ഈ കുറവിനെ വേണ്ടുംവിധം പരിഹരിക്കുന്നതിനു പരിഭാഷകന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉദ്യമം എന്നാലും സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്നു വിധിക്കേണ്ടതു വായനക്കാരാണല്ലോ.

മുന്നൂറോളം പേജുകളുള്ള ഈ പുസ്തകം ഫ്രീ വിലയ്ക്കു ലീഗാഫിസിൽനിന്നും ലീഗിന്റെ ഏജന്റന്മാരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ജെ. സെക്രട്ടറി, എസ്. എച്ച്. ലീഗ്.
A. O. & P. O. ആലുവാ ബ്രാഞ്ച്.